

i den aftalte periode. Derved sker der en dobbeltbeskatning hos sælgeren, og skatten vil således komme til at overstige vederlaget. Omvendt fører myndighedernes praksis til, at køberen af goodwill dels opnår ret til afskrivning af den kapitaliserede værdi, dels hvert år har fradrag for de faktiske løbende betalinger. Herved opnår køberen dobbelt fradrag for vederlaget, hvorved køberens skattefordel kommer til at udgøre et beløb, der overstiger vederlaget.

Svar (29/4 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Problemstillingen vedrørende beskatning af løbende ydelse går ud på, at sælgeren af for eksempel goodwill bliver dobbeltbeskattet, når han modtager en løbende ydelse som betaling, idet han først avancebeskattes af ydelsens kapitaliserede værdi og derefter løbende indkomstbeskattes, når han modtager ydelsen. Køber får derimod dobbelt fradragsret, idet han har afskrivningsadgang på den kapitaliserede værdi og fremover har fradragsret for de løbende ydelser, han betaler til sælger.

Jeg er bekendt med denne praksis, og problemstillingen bliver for tiden behandlet i det af Regeringen og CD nedsatte generationsskifteudvalg. Jeg vil således afvente generationsskifteudvalgets konklusioner, inden de nugældende regler ændres.

Spm. nr. S 268

Til skatteministeren (23/4 98) af:

Hans Engell (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at de værnepligtige i forsvaret betaler arbejdsmarkedsbidrag, og hvad er begrundelsen herfor?«

Svar (4/5 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Værnepligtige i forsvaret er som alle andre offentligt eller privat ansatte lønmodtagere omfattet af bidragspligten efter § 7, stk. 1, litra a, i lov om arbejdsmarkedsfonde, og lønnen

mv. indgår i bidragsgrundlaget efter samme lovs § 8, stk. 1, litra a.

Det er et bærende princip i arbejdsmarkedsfondsloven, at al lønindkomst, uanset art, størrelse eller udgifter forbundet med erhvervsen i sin helhed pålægges arbejdsmarkedsbidrag. Ud over de forståelsesmæssige fordele, der er forbundet hermed i sammenligning med de mange komplicerende »milimeterretfærdige« særregler i indkomstkattesystemet, muliggjorde det brede beregningsgrundlag for arbejdsmarkedsbidraget – bruttoindkomsten – som udgangspunkt en nedsættelse af de statslige indkomstskatter. Også de værnepligtige drog fordel heraf.

Jeg ville derfor finde det urimeligt, såfremt værnepligtige eller andre lønmodtagergrupper blev friholdt for pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag af deres lønindkomst mv.

Spm. nr. S 269

Til skatteministeren (23/4 98) af:

Hans Engell (KF):

»Hvilke konsekvenser ville en afskaffelse af arbejdsmarkedsbidraget for værnepligtige have for statskassen?«

Svar (4/5 98)

Skatteministeren (Ole Stavad):

På baggrund af oplysninger fra Forsvarsministeriet om det totale arbejdsmarkedsbidragsgrundlag i 1997 for værnepligtigt personel excl. værnepligtigt personel mv. under Indenrigsministeriet (Beredskabskorpset), kan det skønsmæssigt opgøres, at afskaffelsen af arbejdsmarkedsbidraget for værnepligtige under Forsvarsministeriet vil medføre et provenutab på ca. 40 mill. kr. incl. arbejdsgiverbidraget, der ville bortfalde i samme forbindelse.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål nr. S 268, synes jeg faktisk ikke det vil være rimeligt at bidragsfritage lønnen mv. til værnepligtige eller for den sags skyld andre lønmodtagergrupper.

Det er således et grundlæggende princip i skattereformen fra 1993 og følgelig i arbejdsmarkedsfondsloven, at alle indkomstarter, der har karakter af vederlag for beskæftigelse i eller